

Матеріали Тренінгу
«Проектування стандартів освітньої діяльності»
«Європейська кредитно-трансферна система та проектування
стандартів вищої освіти Університету»
(11.01.2017 р.)

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідно для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Стандарти класифікації освіти:

1. МСКО – міжнародна стандартна класифікація освіти
2. Європейські рамки кваліфікації вищої освіти
3. Дублінські дескриптори
4. Національна рамка кваліфікації вищої освіти.

Дублінські дескриптори – є дескрипторами циклу (або «дескрипторами рівня») представлені у 2003 і запроваджені у 2005 році як Рамка Кваліфікації Європейського простору вищої освіти (ЄПВО).

Дескриптор рівня включає такі п'ять компонентів:

- знання і розуміння;
- застосування знань і розуміння;
- висловлювання суджень;
- спілкування;
- навички навчання впродовж життя.

Стандарти освітньої діяльності та вищої освіти:

Стандарти освітньої діяльності – це сукупність мінімальних вимог до кадрового, навчально-методичного, матеріально-технічного та інформаційного забезпечення освітнього процесу вищого навчального закладу і наукової установи.

Стандарти вищої освіти – це сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності.

Структура освітнього стандарту університету:

- освітньо-професійна програма;
- навчальний план;
- робочий навчальний план;
- програма навчальної дисципліни;
- каталоги вибіркових дисциплін;
- таксономія навчальної дисципліни;
- силабус навчальної дисципліни;
- тощо.

Принципи проектування стандартів вищої освіти:

1. Академічної автономії. Академічні права вищого навчального закладу, що визначають його автономію не можуть бути обмежені іншими законами чи нормативно-правовими актами.
2. Децентралізації проектування стандартів вищої освіти.
3. Компетентнісного підходу, що потребує якісного професійного менеджменту та забезпечення наукових засад проектувальній діяльності стандартів вищої освіти.
4. Забезпечення та повага до академічних свобод викладачів і студентів.
5. Проектування освітніх стандартів з орієнтацією на професійні компетенції та розбудову кар'єри майбутнього фахівця.
6. Академічної мобільності викладачів та студентів.
7. Формування інституційного середовища стейкхолдерів (групи впливу) як коаліції учасників розвитку освітньої політики університету.
8. Орієнтації на якість освіти.
9. Міжнародного компоненту.
10. Гнучкості освітніх програм.

Науково-методичні засади до розробки освітньо-професійних програм бакалавра та магістра»

«Стандарт вищої освіти – сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності»

Складові компетентнісного підходу:

- нова інтерпретація змісту освіти, яка формується від кінцевого результату;
- формування досвіду самостійної діяльності на основі інтегрованих знань;
- універсальність ключових компетентностей.

Вимоги до освітньої програми:

- обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти;
- перелік компетентностей випускника;
- нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;
- форми атестації здобувачів вищої освіти;
- вимоги до системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти.

Структурне поле стандарту освітньої програми:

Компетентність – сукупність знань, вмінь та практичних навиків.

Компетенція – оволодіння компетентністю.

Результати навчання відображають рівень знань, умінь і навиків, досягнутий студентом і підтверджений оцінюванням.

Види компетентностей:

- інтегральна компетентність;
- загальні компетентності;
- предметні компетентності.

Результати навчання:

- повинні адекватно відображати сферу діяльності і зміст програми;
- повинні бути стислими і не надто деталізованими;
- повинні бути взаємоузгодженими;
- повинні бути зрозумілими та легко піддаватися контролю;
- повинні пов'язуватися з відповідними видами навчальної діяльності, формами і критеріями оцінювання.

Дескриптори результатів навчання:

- чіткість та однозначність;
- діагностичність;
- вимірюваність;
- правильність формулювання.

Правила формулювання результатів навчання:

1. Відповідно до "Дублінських дескрипторів":

- Здатність продемонструвати знання і розуміння загальних принципів права і правової системи.

2. Відповідно до теорії Блума формулювання результату навчання починається з дієслова:

- пояснити, проаналізувати, описати, скласти, визначити та ін.

Наприклад:

- Проаналізувати на основі використання наукових методів дослідження систему локальних нормативних актів.
- Описати правила етики юриста.